

Friends for Africa

Beste Friends for Africa,

Aan het eind van 2008 heb ik drieënhalve maand door Zuid-Afrika gereisd. Buiten dat het een heerlijke periode was, met weer veel nieuwe indrukken voor mezelf, was het ook een kans om voor Friends for Africa nieuwe contacten op te doen en bestaande contacten te vernieuwen en versterken. Met hulp van onze contactpersonen ben ik in de gelegenheid geweest om bij enkele projecten vrijwilligerswerk te doen en op deze manier een indruk uit eerste hand op te doen over hoe deze projecten in elkaar steken, om de kinderen beter te leren kennen en te ontdekken waar en wat voor hulp nog echt nodig is. Velen van jullie hebben mijn avonturen via mijn website al kunnen volgen. Voor de overige zullen we in de komende nieuwsbrieven zo nu en dan stukken van mijn verslagen bijvoegen.

In een deel van deze periode hebben ook Sandra (onze penningmeester) en Gerard (onze secretaris) een bezoek aan Zuid-Afrika en onze projecten gebracht.

We zijn dus helemaal klaar om weer met nieuwe energie aan de slag te gaan! We hopen jullie in deze brief zoveel mogelijk bij te praten over alles wat er de afgelopen maanden gebeurd is en alle nieuwe ontwikkelingen waar we op het moment mee bezig zijn.

Een lieve groet,

Kim van der Heul –voorzitter-

Masonwabe Educare Centre

In onze vorige nieuwsbrief vertelden we u al dat de aanbouw bij Masonwabe inmiddels helemaal af is en dat Masonwabe hierdoor meer kinderen kan ontvangen en ook meer subsidie krijgt. Kim heeft twee weken bij Masonwabe's oprichter Florence in huis gewoond en meegewerkt op de crèche. Het was een hele ervaring om het leven in een township van binnen uit mee te maken en al snel werd weer eens duidelijk hoe veel twee –zo

verschillende culturen- van elkaar kunnen leren, en hoe leuk dat dit kan zijn, als je er maar voor open staat. Hoewel de townships nogal eens als onveilig bekend staan –blanke Zuid-Afrikanen zullen zelden tot nooit zo'n buurt ingaan- voelde Kim zich geen enkel moment bedreigd en werd ze door Florence en haar medewerkers erg goed verzorgd! Ook Sandra en Gerard hebben een bezoek aan Masonwabe gebracht. We hebben samen kunnen concluderen dat Masonwabe inmiddels sterk genoeg is om op eigen benen te kunnen staan en beschouwen dit project dan ook als afgerond. We hebben er een goed gevoel over en zijn er van overtuigd dat we door onze steun aan Masonwabe deze buurt meegeholpen hebben met het bouwen aan een betere toekomst. We beschouwen het dan ook als een enorm succes dat onze steun niet langer nodig is!

Janai Childrens Home

Tijdens haar verblijf in Zuid-Afrika heeft Kim een week bij Janai Children's Home gelogeed. Ook Sandra heeft hun een bezoek gebracht. Ze konden helaas met eigen ogen zien dat Martin hard achteruit gaat. Hij kan al niet meer praten en met moeite slikken. Dit zorgt natuurlijk voor erg veel frustratie bij hem en zijn gezin. Ook zijn benen beginnen het langzaam te begeven, wat autorijden al onmogelijk maakt. Het bezoek gaf Kim en Sandra de gelegenheid om de contacten weer op te halen en de kinderen beter te leren kennen. Ook kon er worden gesproken over wat ze nog nodig hadden. Hier kwamen twee meest noodzakelijke dingen uit naar voren.

Het eerste was camerabeveiliging in en om het huis. Er zijn erg veel overvallen en diefstallen in hun buurt, zo erg zelfs dat het zelfs gevaarlijk is de kleinere kinderen onbewaakt in de tuin rond te laten lopen. Bovendien wordt er soms zelfs door eigen personeel gestolen. Dit is door de heersende armoede helaas op veel van onze projecten een probleem. Om de kinderen en de investeringen in goederen veilig te

stellen hebben we daarom in samenspraak met Martin en Kelaine beveiligingscamera's laten installeren. Ze hebben ons laten weten dat de problemen rond diefstal daarmee nu verdwenen zijn en dat ze zich ook allemaal een stuk veiliger voelen.

De tweede behoefte die ze hadden was meer personeel. Vooral nu Martin ernstig ziek is en dus niet alleen zelf niet meer mee kan werken maar ook nog eens steeds meer verzorging nodig heeft. Friends for Africa zal daarom voor de komende twee jaar een kok en huismoeder financieren. De bedoeling is dat zij een deel van de zorgen van Martin en Kelaine wegnemen terwijl de kinderen evengoed voldoende persoonlijke aandacht en begeleiding bij hun huiswerk krijgen.

Ze hebben ons laten weten dat het personeel goed werk doet en de kinderen dol zijn op de nieuwe huismoeder.

UCCV

Tijdens haar verblijf in Afrika heeft Kim zo'n drie weken vrijwilligerswerk gedaan bij een weeshuis in de bergen van Kwazulu Natal, UCCV, gedeeltelijk samen met haar vriend Peter. Peter heeft bij UCCV ook buitenverlichting aangelegd en een vloer betegeld. Dit is grotendeels betaald door Friends for Africa. Het verslag van ons verblijf bij UCCV is als bijlage bijgevoegd.

Ikhaya Likababa

Ikhaya Likababa is een opvanghuis voor in de steek gelaten baby's en AIDs baby's, gelegen in Kwazulu Natal. Ikhaya Likababa staat voor "huis van de heer". Kim bezocht dit weeshuis, op aanraden van Marloes, en raakte meteen onder de indruk. Op het moment is er de capaciteit om voor zes baby's te zorgen. Ze krijgen uitstekende medische zorg en door een grote hoeveelheid vrijwilligers is er bovendien veel gelegenheid voor persoonlijke aandacht. Vanuit Ikhaya wordt geprobeerd om een geschikt adoptiegezin voor de baby's te vinden. De bedoeling is om in de nabije toekomst uit te breiden naar 21 baby's. Dat is ook hard nodig aangezien ze nu regelmatig kinderen moeten weigeren.

Kim bleef na haar bezoek in contact met Melanie, die

samen met haar man het weeshuis runt, en we bespraken wat Ikhaya het hardst nodig heeft. Dit was op de eerste plaats een auto, om de baby's naar doktersbezoekjes te brengen, boodschappen te doen, en nog veel meer. Friends for Africa zal deze auto in zijn geheel gaan bekostigen, nieuws wat door Melanie met veel vreugde werd ontvangen!! In de toekomst zullen we gaan proberen ondersteuning te verlenen bij de bouw van een groter huis.

We houden u op de hoogte!

Kim bij Ikhaya Likababa.

Bijzondere donaties

Sinds de zomer hebben wij ons weer over verschillende bijzondere donaties mogen verheugen. De meest opvallende hiervan willen we u graag mededelen:

- Van de **Kiwanis** mochten wij een cheque in ontvangst nemen van **€2.500!!** Dit is het derde jaar op rij dat wij op een enorm gulle bijdrage van deze vereniging mogen rekenen.

- Het bedrijf **GEWI Montage bv** vierde haar 25-jarig jubileum en vroeg alle genodigden i.p.v. een cadeau een bijdrage voor drie geselecteerde goede doelen te doen, waarvan één Friends for Africa was. Wij ontvingen hierdoor maar liefst **€755!**

- De nieuwe massagepraktijk **Heel Natuurlijk** schonk een gedeelte van de eerste maandomzet aan onze stichting.

- Seniorenvereniging **Sint Ambrosius en de Zonnebloem** uit Heel had onze stichting uitgenodigd om bij de kerstviering meer over ons werk te komen vertellen en heeft vervolgens een substantieel deel van de opbrengst (**€250**) van de kerstloterij aan Friends for Africa geschonken

- Medewerkers en specialisten van de **afdeling spoedeisende hulp van het St. Laurentiusziekenhuis** verraste ons met een bijdrage van **€300**.

Benefietavond

Op 9 mei zal onze derde benefietavond gehouden worden!

Na het succes van voorgaande jaren hopen we dat ook dit jaar weer een geslaagde avond zal worden, maar met de medewerking van een enthousiast team van vrijwilligers en sponsoren, en optredens van verschillende zaate hermeniekes, samba bands, zanggroep nieks moog, zanger geert en zangeres patty zal dat ongetwijfeld lukken!

Verder zal er een tombola en een veiling worden gehouden.

De avond wordt net zoals voorgaande jaren muzikaal omlijst door DJ Peter en gepresenteerd door Paul Flekken.

We hopen jullie dan ook allemaal te zien op **zaterdag 9 mei**, vanaf 20.00u in Café de Peel, van **Camping de Heelderpeel** in Heel.

Financieel Jaarverslag 2008

Opbrengsten uit donaties, subsidies,

Markten, sponsoring en overige acties € 10.952,75

Uitgaven:

Diversen Janai's Childrens Home € 3.378,75-

Project aanbouw Masonwabe afrekening € 265,82-

Diversen nieuw project UCCV Ubombo € 236,29-

Algemene kosten (voornamelijk inkopen voor de markten) € 279,45-

Resultaat 2008 € 6.792,44

Het eigen vermogen bedraagt per 31 december 2008 € 13.065,59.

Het aantal donateurs is in 2008 gestegen naar 83 en daarnaast zijn er 35 geïnteresseerden voor de nieuwsbrief.

De uitgebreide officiële jaarstukken 2008 kunt u schriftelijk aanvragen via e-mail: info@friendsforafrica.nl of op het volgende adres: Heideweg 13, 6097 BT te Heel.

Wij beginnen vanaf dit jaar ook met het laten uitvoeren van een kascontrole door onze donateurs. Voor de financiën van 2008 zal dat gedaan worden door mevrouw Francis van de Braak.

Boeken Steunen Mensen

Op 9, 10 en 11 januari jongstleden vond in Venlo-Blerick de jaarlijkse grote boeken- en platenbeurs van stichting

Boeken Steunen Mensen plaats. Met de opbrengsten van deze beurs steunt de stichting jaarlijks 2 grote projecten, en zoals we u al meegedeeld hadden in de vorige nieuwsbrief was Friends for Africa door de Vincentiusvereniging hiervoor geselecteerd. De activiteitencommissie en het bestuur hebben gedurende de markt Friends for Africa vertegenwoordigd met een stand en de markt was een groot succes. Zodoende mochten wij 17 maart in Venlo een cheque van €18.000 euro in ontvangst nemen!! Een fantastisch resultaat voor onze stichting!!! Dit geld komt natuurlijk ontzettend goed van pas bij de uitvoering van al onze nieuwe plannen.

Wij willen de organisatoren en vrijwilligers van stichting Boeken steunen mensen en de Vincentiusvereniging dan ook nogmaals hartelijk danken.

Tot slot

Tot zover alvast onze hartelijke dank voor uw tijd en aandacht. We zullen niet te lang wachten met een volgende nieuwsbrief, zodat u op de hoogte blijft van de vele ontwikkelingen die spelen. In de bijlage kunt u nog het verslag van Kim's verblijf bij het weeshuis UCCV lezen. Voor meer informatie over ons of onze projecten kunt u natuurlijk altijd terecht op onze website.

Uw hulp maakt ons werk mogelijk!! Wij rekenen op uw steun...

PS: Goed om te weten: Friends for Africa wordt door de belastingdienst erkend als zgn. Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u als donateur uw gift aan ons van de inkomsten- of vennootschapsbelasting kan aftrekken (uiteraard binnen de daarvoor geldende regels).

Ubombo Children's Care Village

Zaterdag 04 oktober (ik ben inmiddels een maand in Afrika) wordt ik door Marloes afgezet in Ubombo, een plaatsje hoog in de bergen. Na kennisgemaakt te hebben met Dawn, die Ubombo Children's Care Village (UCCV) runt, brengt ze me naar UCCV toe, waar de kinderen, 19 in totaal, en de huismoeders me al opwachten. De kinderen, variërend in leeftijd van 2 tot 14 jaar, spreken geen engels, alleen Zulu. De huismoeders spreken wel Engels, in ieder geval genoeg om elkaar te kunnen begrijpen. Mijn kamer is in het hoofdgebouw. Hier heb ik ook mijn eigen badkamer en keuken. Verder is in dit gebouw ook de ruimte voor de doordeeweekse crèche, een tv-ruimte, de voedselvoorraad, een opslagruimte en een kleine 'bibliotheek'. Daarnaast zijn er enkele ruimtes die nog niet in gebruik zijn. Het hele gebouw heeft veel potentie maar is op dit moment een grote puinhoop. Het is vies en je kunt nauwelijks lopen door alle dozen, oud meubilair, speelgoed enzovoorts wat rondslingert. Mijn taak voor de komende weken: hier orde scheppen!! Op het terrein zijn dan nog 2 huizen waar de kinderen slapen: 1 huis voor de meiden (6 in totaal) en hun huismoeder Kethiwe, en 1 huis voor de jongens (7) en huismoeder Spongihle en voor de kleinsten (6, maar 1 ligt er in het ziekenhuis) en huismoeder Tobile. Verder is er een pottenbakkerij waarmee ze wat extra inkomsten proberen te verdienen, en een gebouw dat op korte termijn als bakkerij moet gaan dienen.

Mijn dagen beginnen om 06.00u als ik de sleutel aan de nachtbewaker moet geven om de poort te openen ('s nachts moet de sleutel bij mij ingeleverd worden). Dan kijken of het personeel op tijd komt en hun zo nodig aan het werk zetten. Dit is met een aantal van hun makkelijker gezegd dan gedaan. Maar de meeste tijd en energie gaat zitten in het opzetten van een programma voor de dagopvang. De 2 juffrouws voelen er totaal niets voor om hun 'programma' (de kinderen laten doen waar ze zelf zin in hebben en dat dan zelf ook doen) in te ruilen voor iets wat daadwerkelijk werk vereist! Zodra ik even weg ben worden de kinderen gewoon alleen gelaten. Met die personeelsleden die wel goed werken ontwikkel ik al snel een hechte band. We moeten samen vaak lachen om verschillen in de cultuur en de misverstanden die daardoor ontstaan. Ook de kinderen leer ik met de dag beter kennen, en na enkele dagen ken ik zelfs al hun namen! Vooral met de jongeren, die ik ook op de dagopvang zie, ontwikkel ik een band. (De oudere kinderen gaan overdag naar school). Zodra ik 's morgens buiten kom rennen ze me al tegemoet! Na enkele dagen kennen ze allemaal het woordje 'Kiss!' en zeggen ze 'jui jui jui' tegen elkaar en wijzen met hun vingertje als iemand iets stouts doet!

Bij elk project zijn er wel een paar kinderen die eruit springen, die je extra raken. Zo ook bij UCCV...

Vanaf moment 1 viel mijn aandacht op de kleinste van het stel, Londeka. Londeka zag er erg ziek uit, met grote open wonden op haar hoofd. Haar oogjes straalden meer levenservaring uit dan bij haar 2 jaren past. Mijn eerste uren bij UCCV houdt Londeka een veilige afstand, terwijl de andere 18 kinderen me bestormen! Maar zodra ik even alleen ben en in het gras ga zitten komt ze naar me toe, nestelt zich in mijn armen en valt in slaap. Die avond hoor ik van Dawn de oorzaak van Londeka's wonden. Haar ouders hebben haar als baby simpelweg gedumpt. Iemand anders heeft hier dankbaar gebruik van gemaakt door haar te gebruiken als een ingrediënt voor zijn medicijn.

Ok, uitleg... Sommige 'witch-dokters' hier geloven dat kaalheid genezen kan worden door de haren van een baby bij de kale persoon op het hoofd te 'plakken'. Dus, om een kaal iemand te 'genezen' hebben ze dit meisje simpelweg gescalpeerd!!! Op het moment dat Londeka gevonden werd was ze bijna dood door de infecties

aan haar hoofd. In het ziekenhuis konden ze haar nog net redden. Het is ook daar dat ze haar naam krijgt. Ze heeft verder geen geboorteakte, de exacte leeftijd is onbekend, laat staan dat er iets over haar familie bekend is... Het enige dat dit meisje van haar ouders heeft meegekregen is HIV, wat op dit moment om aan het slaan is in aids. Haar lichaampje heeft de kracht niet om haar wonden te genezen.

In mijn 1e week moet Londeka voor controle naar het ziekenhuis (welke zich direct naast UCCV bevindt), en daar ook 's nachts blijven. De dag erna ga ik haar samen met Spongihle ophalen. Als we de kinderafdeling binnenkomen breekt mijn hart. Tussen alle zieke kinderen (geen ouders te bekennen) zit Londeka stilletjes in haar ziekenhuisschort, haar hoofd gebogen naar de vloer turend... Spongihle en ik lopen naar haar toe. Even kijkt ze nog de kat uit de bomen, maar als ik haar de knuffel laat zien die ik voor haar meegenomen heb springt ze op en drukt zich in mijn armen. Ze wil me niet meer loslaten!! Opeens moet ik huilen om alles wat dit kindje moet doormaken. Dit heeft het grappige effect dat niet alleen Spongihle maar ook alle verpleegsters opspringen om mij te troosten. Naar de kinderen wordt niet meer omgekeken en mijn hoofd wordt geplet tussen de boezems van verschillende African Mama's!!

Londeka is niet verdrietig meer. Met haar handje pakt ze mijn hand en leidt me de ziekenhuis-zaal door. Trots als een pauw laat ze alle kinderen haar blanke vriendinnetje en nieuwe knuffel zien!! Als Spongihle dan haar jurkje tevoorschijn haalt lacht ze helemaal van oor tot oor: dit betekend dat ze mee 'naar huis' mag!

Alleen ik mag haar helpen met aankleden, en op de terugweg weigert ze om te lopen: ik moet haar dragen! Ik vind het allemaal prima. Voor die glimlach zou ik je wel de hele wereld over willen dragen meisje!

Overbodig om toe te voegen dat Londeka en ik vanaf dit moment dikke vriendinnen zijn!!

De dagen vliegen zo voorbij en na anderhalve week bij UCCV is het moment dan eindelijk daar dat Peter (mijn vriend) in Zuid-Afrika aankomt. Wat heerlijk om hem weer te zien en wat heerlijk om met iemand over alle ervaringen te kunnen praten! Na een week hard werken gaat alles met het personeel ook veel beter. Wat een verademing! Dit betekent niet dat Peter en ik het nu rustig aan kunnen doen. Peter gaat deze week buitenverlichting over het hele terrein maken. Dat is hard nodig want het is hier vanaf een uur of 7 pikdonker. Door het ongelijke terrein en door de aanwezigheid van slangen is buiten lopen dan erg gevaarlijk. Ook zullen de lampen dieven afschrikken (diefstal is door de armoede een groot probleem hier). Verder zal Peter deze week een vloer betegelen in een kamer die als therapieruimte gebruikt zal gaan worden. Ik heb mijn handen nog vol aan het sorteren van dozen en andere opruimwerkzaamheden. We werken dan ook keihard, met af en toe een pauze om met de kinderen te spelen. In het weekend houden we met de oudere kinderen filmavond. Er is voor iedereen chips en limonade. Niet allen de kinderen, maar ook de huismoeders vinden het geweldig! En zo komt het vertek steeds dichterbij. Het afscheid valt me zwaar. Wat kun je in korte tijd een band met mensen krijgen! Ik heb het gevoel dat ik nog zo veel zou kunnen doen hier, en dat ik de kinderen in de steek laat. Kon ik me nu maar even verstaanbaar maken en ze zeggen dat ik ze niet zal vergeten. Dat ik niet wil gaan eigenlijk... en dat ik zeker terug zal komen! In plaats daarvan wordt er nog even heel veel kusjes gegeven en geknuffeld, en kan ik alleen maar hopen dat ze het een beetje begrijpen.

Peter en ik zijn allebei blij en trots dat we een steentje hebben kunnen bijdragen aan dit project, en we hebben er weer een geweldige ervaring bij!